

शोधप्रबन्धनाम- महाभाष्यदिशा ज्ञापकसंग्रहस्य समीक्षा

सारांशः

सूत्रवार्तिकभाष्यात्मकपाणिनीयव्याकरणरत्नरूपमहाभाष्ये “आचार्य-प्रवृत्तिर्ज्ञापयति” इत्येवंरूपपरिभाषात्मकतद्व्यतिरिक्तात्मकनैकवचनानि लभ्यन्ते। तेषु परिभाषातिरिक्तवचनसंकलनात्मकलघुग्रन्थो हि ज्ञापकसंग्रहः इति। ग्रन्थस्यास्य नागेशकर्तृत्वे सन्देहात् परिभाषेन्दुशेखरप्रदीपोद्घोताद्यध्ययनेन तत्कृतत्वविमर्शः विहितः। नागेशदेशकालकृत्यादिवृत्तान्तविषयालोचना प्रस्तुता। नागेशस्य गुरुशिष्यपरम्परापरिचयः तालिकासहयोगेन प्रोक्तः। महाभाष्यरचनाकालविमर्शः कृतः भाष्योपलब्धप्रमाणानि भाष्याद्विहितलब्धप्रमाणानि चाधारीकृत्य। पातञ्जलभाष्यस्य महाभाष्यत्वव्यवहारविषयविचारः विहितः। पातञ्जलिकृतीनां महाभाष्यटीकाकर्तृणां च विषये परिचयः प्रदत्तः। वर्तमानास्वपि सूत्र-वृत्ति-वार्तिक-भाष्य-दर्शन-प्रक्रिया-सिद्धान्त-व्यवहार-अभिधान-अनुवाद-पारायण-आधुनिकाख्यपरम्परासु मे शोधप्रबन्धे अष्टाध्यायी-प्रक्रिया-दार्शनिकक्रमानाश्रित्य तत्समालोचनेन च नागेशस्य प्रक्रियाक्रमे तथा च दार्शनिकक्रमे चान्तर्भावत्वं प्रदर्शितम्। मया ज्ञापकसंग्रहस्य भिन्ननागेशकर्तृत्वसमर्थकेन भाषापार्थक्यं, शैलीभिन्नत्वं, परमतोपस्थापन-तत्खण्डनविरहः, पुनरुक्तिदोषः, अनुक्तासंग्रहाक्षेपः, सविशदविवरणाभावः चेति विषयान् पश्यतास्य नागेशकर्तृत्वं प्रतिपादितम्। ज्ञापकसंग्रहोक्तज्ञापितवचनानां लुगादीनां सवदिशत्वं, द्वन्द्वसमासस्य विभाषा एकवद्भावत्वं, चरधातोः अधिकरणे उपपदे टप्रत्ययविधानं, लट् स्मे इत्यस्य परोक्षानघतनविषयत्वं, लकाराणां लस्य इत्वाभावः, सेवमानपचमानलभमानादिषु आनस्य टेरेत्वप्रसक्तिविषयत्वं, इवशब्देन योगे सप्तमीविभक्तिः, सिध्मादिभ्यश्चेति सूत्रे अनुवृत्तस्यान्यतरस्यांग्रहणस्य समुच्चयार्थकता, एकगोपूर्वाद्दृञ् नित्यमिति सूत्रे नित्यपदोपादानप्रयोजनं,

कारकसंज्ञायां तरतमयोगाभावः, उपदेशे आयन्नादेशकथनम्, अनुबन्धलक्षणस्वरे प्रत्ययलक्षणाभावः, स्वरविधौ सङ्घातः कार्यी भवति सप्तम्यस्तदन्तसप्तम्यश्च भवन्तीति एतेषां केषाञ्चित् सविशदं सविमर्शं महाभाष्यसम्मतत्वप्रदर्शनं विहितं पतञ्जलि-नागेश-कैयट-दीक्षित-वामन-जयादित्य-वासुदेवदीक्षित-ज्ञानेन्द्रसरस्वती-हरदत्त-जिनेन्द्रबुद्धिमतान्याश्रित्य । महाभाष्यं हि ज्ञापितवचनभाण्डारः भवति । ज्ञापकसंग्रहाख्यग्रन्थोऽतीव संक्षिप्तोऽस्ति । भाष्यारूढानि बहूनि ज्ञाप्यानि ज्ञापकसंग्रहे असंगृहीतानि तानि रामानुजताताचार्यविदुषा संकलितानि व्याख्यातानि च सन्ति । तानि मे शोधप्रबन्धे आलोच्यानि न सन्ति । यानि भाष्यारूढानि अपि तु वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदी-बालमनोरमाटीका-तत्त्वबोधिनीटीका-काशिकावृत्ति-न्यासटीका-पदमञ्जरीटीकादिषु समुपलभ्यन्ते तान्यस्मिन्नध्याये आलोच्यानि सन्ति । अत्र पुनः शोधप्रबन्धभारभिया न सर्वाण्यपि आलोचितानि । आदौ वैयर्थ्यं, व्यर्थं सद् ज्ञापकं, स्वांशे चारितार्थ्यं, फलमन्यत्र इत्येवंरूपपादचतुष्टयमस्ति ज्ञापकसूत्रस्य । स्वांशे चारितार्थ्यं तु सुलभम् । परन्तु फलान्तरान्वेषणं दुष्करम् । अतः सर्वत्र ज्ञापितवचनस्य अन्यत्फलप्रदर्शनाय यथासम्भवं यत्रः विधीयते । अन्ते च महाभाष्य-ज्ञापकसंग्रहभिन्न-वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदी-बालमनोरमाटीका-तत्त्वबोधिनीटीका-काशिकावृत्ति-न्यास-टीका-पदमञ्जरीटीका-भाष्यप्रदीपटीका-प्रदीपोद्घोतटीका-घट्टयनलब्धज्ञापितवचनानां पर्यालोचनं विहितम् । एवमेते विषयाः शोधप्रबन्धे यथामति यथाशक्ति यथासम्भवम् आलोचिताः । इत्येवं शोधप्रबन्धस्य समाप्तिर्जातिति शिवम् ।